

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal holidays.
75,000 Readers.

List slovenskih delavcev v Ameriki

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 49. — ŠTEV. 49.

NEW YORK, THURSDAY, MARCH 1, 1934. — ČETRTEK, 1. MARCA 1934

VOLUME XLII. — LETNIK XLII.

PRESD. ROOSEVELT HOČE SAM DOLOČATI O TARIFU

OGORČENJE PROTI NRA NARAŠČA; MNENJE DELAVCEV JE, DA SO ZAVEDLI ROOSEVELTA

Carinska politika predstavlja že več let najbolj težaven problem. — Demokrati voditelji se strinjajo s predsednikovim predlogom. — Na NRA dežujejo z vseh strani ostri protesti. — Značilna izjava Mrs. Pinchot, žene governerja.

WASHINGTON, D. C., 28. februarja. — Demokrati voditelji v obeh zbornicah kongresa so se danes sporazumeli glede novega gospodarsko-političnega poskusa, ki obstoji v tem, da dobi predsednik Roosevelt polnomočje pri pogajanjih glede novih trgovskih pogodb znižati ali zvišati carinske pristojbine za petdeset odstotkov.

Tozadevno poslanico bo predsednik Roosevelt v najkrajšem času, mogoče že jutri, naslovil na kongres. Ako bo narodno zastopstvo njegov predlog odobrilo, bo imel takorekoč neomejeno polnomočje v vseh carinskih zadevah.

Carinska politika je bila že par let najtežji problem, s katerim se je moral baviti kongres.

Predsednik je mnenja, da je treba v tej stvari priti takoj na jasno. Njegovi pristaši so uverjeni, da bo prodrl s svojo voljo, četudi prerokujejo ostre in vsestranske debate.

V kongresu bodo prišli v kratkem na vrsto tudi vojni dolgovi, ki jih nekatere evropske države nočejo vrniti Ameriki, dasi so se svoječasnno svečano obvezale, da bodo to storile.

Senator Robinson iz Indiane hoče vedeti, če je predsednik Roosevelt za znižanje vojnih dolgov ali če se namerava poslužiti kakih sredstev, da jih iztirja.

WASHINGTON, D. C., 28. februarja. — Napadi na pravilnike NRA, ki so se pojavili že na večerajšnji konferenci, katero je sklical industrijalni administrator Johnson, so se danes nadaljevali. Johnson je označil večino protestov z imenom "dead cats". Onim, ki jih pošiljajo, pa pravi, da so "stare kamele", ki ne vedo, kaj govore.

Iz mnogogštevilnih protestov naj navedemo sledeče očitke: NRA je sleparija; NRA zasleduje napačne metode; če tega ali onega ne stori, se bo popolnoma izjalovila; NRA imajo v rokah najhujši sovražniki delavstva; NRA kaže, da se je začela vlada nagibati k fašizmu; NRA je zvišala stroške; NRA je v nasprotju z ameriško ustavo, itd.

WASHINGTON, D. C., 28. februarja. — V delavskem uradu je danes Mrs. Gilford Pinchot, žena governerja države Pennsylvanije, ostro kritizirala izvedbo NRA predpisov. — Dokler ne bo imela vlada poguma nastopiti proti velikim fabrikantom, — je rekla Mrs. Pinchot, — se ne bo nihče brigal za predpise. Kontrola nad izvajanjem predpisov je poverjena trgovskim zbornicam, ki so bile vedno odločne nasprotnice vsake socialne zakonodaje. S tem je toliko rečeno, da so postavili kozla za vrtarja. Delavci so se zanašali, da jim bo dovoljeno pristopiti k unijam, sedaj se je pa izkazalo, da je delavec v mnogih slučajih odpuščen, ako se pridruži strokovni organizaciji. Malemu kramarju odvzamejo znamenje višnjevega orla, ako ima svojo trgovino pol ure dalje odprto kot določa pravilnik, dočim velika podjetja, naprimer jeklarne, lahko nemotoma kršijo vse določbe NRA.

— Predsednik bi kaj takega ne dovolil, — pravijo delavci, — toda zdi se nam, da je postal žrtve svojih svetovalcev.

Doumergue zahteva diktatorsko oblast

CAPONE SE NE SME VRNITI

Kakorhitro se brat Al Capone vrne v Chicago, ga bodo oblasti aretirale. — Gangsterjevimi pristašem slaba prede.

Chicago, Ill., 28. februarja. — Vsled poročila, da se namerava Ralph Capone po izpustitvi iz zvezne kaznilnice na McNeill otoku vrniti v Chicago ter zopet obnoviti zločinsko Caponejevo kraljstvo, je policija pripravila vse, da ga takoj aretirajo, ko ga zasaci v Chicago.

Detektivski urad je izjavil, da bo brat Al Capone "zaradi splošne nevarnosti" takoj aretirano, ko pride v Chicago.

Trdovratno se vzdržujejo govorice, da nekdanji člani Caponejeve zločinske tolpe, ki je sedaj brez voditelja, samo čakajo na povratek Ralphe Caponeja, da zopet obnovi zločinsko organizacijo. Policija pravi, da sta te govorice potrdila stara Caponejeva tovariša in člana njegove zločinske družbe Claude Maddox in Louis Campagna.

Odkar je moral Al Capone odložit žezlo svojega zločinstva in je odšel za deset let v zvezno kaznilnico v Atlanto je njegov sindikat trpel veliko škodo. Ob istem času je bil poslan tudi njegov brat Ralph v jrečo, iz katere je bil sedaj izpuščen.

KRONANJE Z NAJVEČJIMI SVEČANOSTMI

Mandžursko plemstvo se je vežbalo za obrede pri kronanju. — Nebeški oltar je postavljen.

Hsingking, Mandžurija, 28. februarja. — V hudem mrazu se pred "nebeškim oltarjem" vežbajo za kronanje Henryja Pu-ya-ja za cesarja nove države Mančukuo. Kronanje se bo izvršilo jutri.

Mladi Pu-ji, ki je vrhovni upravitelj nove države, se drži v svoji palači, kjer se s postom in molitvijo pripravlja za svečanosti. Mančukuanški in japonski dvorjanski in višji uradniki pa se vežbajo v svojih vlogah, ki jih bodo igrali pri kronanju. Med tem vežbanjem je vse tiho, slišati je samo glas voditelja, ki daje ukaze ter bere obrede v stari mandžurski govorici.

Vsem udeležnikom sega mraz do kosti, posebno pa zobe starejših, med katerimi so nekateri že nad 80 let. Časnikarskim poročevalcem je bil dovoljen kratek pogled na veliki oltar. Pri kronanju pa ne bo smel biti navzoč noben tujeec in tudi fotografom ne bo dostop dovoljen.

Na tri milje dolgi poti, po kateri bo korakal Pu-ji do oltarja, je postavljenih več slavolokov. Pri kronanju bo dovoljena postavitve se 100 čevljev od prostora, kjer bo Pu-ji stopil iz avtomobila in bo od tam šel peš proti oltarju. Nikomur pa ne bo dovoljeno fotografirati ali celo videti novega cesarja pred oltarjem.

NAPETOST NA DALJ. IZTOKU JE PONEHALA

Spor zaradi kitajske vzhodne železnice je bil poravnán. — Tudi Japonci ne izzivajo.

Moskva, Rusija, 28. februarja. List "Izvestja" pravi, da je poravnava spora zaradi aretacije sovjetskih uslužbencev pri kitajski vzhodni železnici zgladila pot za rešitev drugih spornih točk, ki so ogrožale sovjetsko-japonske odnose. "Izvestja" pišejo mnogo bolj mirno, kot pa so bili v zadnjem času govori sovjetskih voditeljev.

Uslužbeni, katere so mančukuanke oblasti pred več meseci aretirale, so bili izpušeni iz zaporov in mančukuanški nastavljenici, ki so bili postavljeni na njihovo mesto, bodo sedaj nadomeščeni s sovjetskimi nastavljenici.

S tem sporazumom, — pravi "Izvestja", so končani nevarni poskusi japonsko-mandžurskih imperijalistov, da bi vsilili svojo voljo sovjetski vladi. — Kot pravi "Izvestja", je sovjetska privolila, da se hoče pogajati za prodajo kitajske vzhodne železnice, da utrdi mir na Daljnem Istoku, toda to miroljubno delo sovjetske vlade so nekateri pustolovski imperijalisti smatrali za znak slabosti.

Sovjetska vlada, — pravi dalje "Izvestja", — je prekinila pogajanja glede kitajske železnice v Tokio, ker pogajanja že niso bila nič drugega kot komedija. Poteklo je več mesecev, predno so Japonci spoznali, da so se motili. Tokio in Mukden sedaj spoznavata, da ni mogoče nadaljevati s politiko, ki more dovesti sovjetsko-japonske odnose samo na temno pot.

Vsled notranjih in zunanjih razmer na Japonskem na eni strani in vsled odločnosti sovjetske politike na drugi strani si prišli japonski vladni krogi do spoznanja, da ne morejo vsiliti svoje volje veliki državi, kot je sovjetska unija, z nasilnimi dejanji.

Kakor v preteklosti, tako je tudi sedaj sovjetska vlada pripravljena, da je mogoče spor med sovjetsko unijo in Japonsko poravnati mirnim putem, ako je sovjetska meja nedotaknjena in ako se oziroma na sovjetske interese. Ako bodo dogodki pokazali, da je sedaj Japonska pripravljena zasledovati mirovno politiko, tedaj bo Moskva pripravljena v polni meri sodelovati.

Tokio, Japonska, 28. februarja. Da se tudi japonsko vojno ministrstvo zavzema za bolj spravljivo politiko proti Rusiji, je razvidno iz naslednjih besed ruskega visokega uradnika v vojnem ministrstvu.

Rusko-japonskega spora si ne morem predstavljati. Naj bo, karkoli, belih Rusov ne bomo sprejeli v nikaki lastnosti.

ga cesarja pred oltarjem. Pri kronanju je malokateri vladar tako zastražen, kakor bo Pu-ji, ki bo zasedel mančukuanški prestol pod imenom Kang Teh — kar pomeni "miroljubnost in čednost". Več mišj okoli "nebeškega" oltarja bodo v več vrstah stali vojaki v popolni vojni opremljeni.

OPROŠČENI BOLGARI SO DOSPELI V RUSIJO

Nemške ječe so temne katakombe. — Dva meseca so bili vkovani v verige. — Ječa brez luči.

Berlin, Nemčija, 27. februarja. Trije Bolgari, ki so bili oproščeni krivde požiga nemške državne zbornice, pa so bili navzlic temu pridržani v zaporu, so bili izpušeni iz zapore ter so čakajajo odpotovali v Moskvo.

Nek mož, ki pravi, da je bil priča njihovega odhoda, je rekel, da so Dimitrov, Tanev in Popov odpotovali iz Berlina ob 7. zjutraj. Mož, ki pravi, da bi izgubil delo, ako bi bilo njegovo ime objavljeno, je rekel, da so morali trije potniki, ki so bili vpisani na aeroplanu za potovanje v Moskvo, odstopiti svoje prostore trem Bolgarom.

Tajna policija tega poročila spočetka ni hotela niti potrditi, niti zanikati. Ko pa je bila opozorjena na poročilo Associated Press, je rekel nek uradnik: "Nekaj je resnice na tem".

Moskva, Rusija, 28. februarja. Po nepričakovani izpustitvi iz nemške ječe so prišli Bolgari Geo. Dimitrov, Blagoj Popov in Vasil Tanev z aeroplanom v Moskvo. Dimitrov označuje nemške ječe kot temne katakombe, kjer so bili vsi trije skozi dva meseca vklejani v verige, navzlic temu, da so bili pred sodiščem oproščeni vsake krivde pri požaru nemške poslanske zbornice.

Celice berlinske policijske kaznilnice so temne, vlažne kleti, iz katerih ne more nikdo, ki je bil dalje časa v njih, priti zopet zdaj. Razum nekaj minut vsak dan, so bili vedno vklejani v verige, vsled česar niso mogli spati.

Glede požara v nemški poslanski zbornici pred enim letom je rekel Dimitrov, da ga je zanimal Holandec Marinus van der Lubbe, ki je bil obsojen na smrt in objavljen, da pa je mogel zažgati samo restavracijo, ne pa glavne dvorane.

Samo oni, ki so napravili načrt za požig, — je rekel Dimitrov, — vedo o tem resnico. — Resnica ne bo nikdar pojasnjena, dokler proletarstvo sodišče ne sodi krivcev.

Oprostitev Bolgarov je prišla tako nepričakovano, da o tem celo sovjetske oblasti ničesar niso vedele, dokler niso bili že vsi trije na potu v Rusijo, kjer jim je bilo podeljeno državljanstvo.

Ko so z nemškim aeroplanom s tremi motorji prišli ob 7. zvečer na oktobersko letališče, jih je pozdravil D. Z. Mannuski in drugi člani Tretje internacionale. Takoj so se zbrali delavci iz bližnjih tovarni in so priredili ovacije ter klicali: — Živeli Dimitrov, Tanev in Popov! Živela svetovna revolucija!

Berlinska policija je ob petih zjutraj zbudila Bolgare in jim je naročila, da se pripravijo na odhod. Niso pa jim povedali, kam bodo morali iti. Šele pozneje jim je bilo povedano, da se bodo odpeljali v Rusijo.

Goering nam je grozil, — je rekel Dimitrov, — toda ni račun na Comintern in Moskvo. Sedaj smo srečni, da smo iz fašistovke Nemčije in v naši sovjetski domovini.

SOCIJALISTI SE PROTIVLJO ZAHTEVI MIN. PREDSEDNIKA

PARIZ, Francija, 28. februarja. — Ko je skušal ministrski predsednik Doumergue uvesti diktaturo v Franciji, je naletel v zbornici na močan odpor. — Tozadevni predlog je bil dvakrat stavljen, toda vlada ni prodrla z njim.

ZBORNICA NOČE SLIŠATI PRITOŽB

Zbornica je glasovala z 270 glasovi proti 52 proti zaslišanju brezposelnih. — MacDonalda ni bilo doma.

London, Anglija, 28. februarja. Predlog, da bi bilo deputaciji brezposelnih, ki so prišli v London, dovoljeno, da predloži svoje pritožbe poslanski zbornici, je bil v poslanski zbornici zavrnjen.

Poslanska zbornica je z 270 glasovi proti 52 zavrnila predlog, da bi bilo dovoljeno deputaciji brezposelnih predložiti pritožbe zbornici, ministrskemu predsedniku Ramsey MacDonaldu ali pa kabinetu.

Mesto je v veliki zadregi kajti zagrozilo so, da ne odpušajo iz mesta, dokler nista slišali obe zbornici njihovih pritožb proti postavitvi brezposelnosti, o kateri sedaj obe zbornici razpravljata.

Pred stanovanje ministrskega predsednika na 10 Downing St. je prišlo več sto brezposelnih, na vzlic temu, da je MacDonald že prej odločno odklonil, da bi jih zaslišal. Brezposelne sta vodila pred MacDonalдово stanovanje delavska poslanca James Maxton in John McGovern. Sprejel jih je pa MacDonaldov tajnik Graham Vincent, ki jim je povedal, da ministrskega predsednika ni doma. Maxton je rekel, da je MacDonalдова odsotnost za delavce veliko razžaljenje, toda nato so se mirno razšli.

Med brezposelnimi se je drenjalo veliko število tajnih detektivov in policija je skrbela za red. Tudi v poslanski zbornici je bilo nastavljenih mnogo detektivov in za vsakimi vrati je bil skrit policist.

Vendar pa so nekateri brezposelni v skupinah po dva ali trije prišli v poslopje poslanske zbornice ter so jim poslanci iz njihovega okraja postregli s čajem.

Iz tilne demonstracije pred MacDonaldivim stanovanjem pa je mogoče sklepati, da delavci ne bodo odšli iz Londona, ne da bi priredili prej kako glasno demonstracijo.

Ako so ustavna vrata zaprta proti pomoči brezposelnim, — je rekel pozneje Maxton, — tedaj bomo odprli druga vrata. Naši nameni so miroljubni, toda oblasti naj nikdar ne mislijo, da nismo sposobni za kaj drugega.

Prihodnja velika demonstracija je določena za nedeljo na Trafalgar Square. Nedeljska demonstracija v Hyde parku je potekla brez nemirov. Ta pohod brezposelnih v London je organizirala komunistična stranka v protest proti postavitvi glede brezposelnosti.

Naročite se na GLAS NARODA, največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

Posebno so mu nasprotovali socialisti, ki so dosegli, da sta bili predlogi 71 let starega ministrskega predsednika, tikajoči se carinske politike in diktatorske oblasti, izročeni posebnemu odseku.

Nato je sklenila zbornica uvesti deset odstotni davek na plače, ki jih prejemale inozemci v Franciji.

Ko je stari Doumergue prevzel urad ministrskega predsednika, so se z madimi izjemami vsi strinjali z njegovo politiko. Že takoj ob svojem nastopu je začel izvajati nekako diktatorsko oblast, ki je bila pa bolj moralnega pomena.

Vladal je s pomočjo odredb, toda vsaka odredba je morala biti prej predložena zbornici v odobritev.

Ko pa je zahteval trgovinski minister Lamoureux od zbornice, naj podeli ministrskemu predsedniku neomejeno oblast v carinskih zadevah, se je dvigil med poslanci vihar ogorčenja.

AMERIKA BO POMAGALA KUBI

Washington, D. C., 28. febr. — Združene države bodo pomagale kubanski vladi kupiti srebro, da ji bo mogoče izdati nov denar, s katerim bo Kuba kupila veliko množino blaga v Združenih državah.

SPOMINI NA COOLIDGEA

Northampton, Mass., 28. febr. — Vdova po predsedniku Calvinu Coolidge, Mrs. Grace Coolidge, je Forbes knjižnici podarila pisalno mizo in stol, katera je rabil njeni mož kot odvetnik v Northamptonu. Poleg tega je tudi podarila tri zvezke izrezkov iz časopisov, v katerih je popisana njegova karijera.

LIGA V SKRBEH ZARADI SAARA

Ženeva, Švica, 28. februarja. — Liga narodov razpravlja o sredstvih, s katerimi bi bilo mogoče preprečiti državljansko vojno v Saaru, kjer si stojijo nazijski in protinazijski sovražno nasproti.

POMNOŽEVANJE MORNARICE

London, Anglija, 27. februarja. Angleška admiraliteta pravi v svojem zadnjem poročilu, da Zdr. države med vsemi državami na svetu grade največ križark ali pa jih imajo v načrtu. Po tem poročilu so razvrščene države: Združene države grade 11 križark, šest jih je v načrtu; Anglija jih gradi sedem, tri v načrtu; Francija in Italija gradita vsaka po šest križark; Japonska gradi dve križarki, dve pa ima v načrtu.

Glas Naroda

Owned and Published by SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (A Corporation)

Frank Sakser, President L. Benedik, Treas. Place of business of the corporation and addresses of above officers: 216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

GLAS NARODA (Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Table with subscription rates: Za celo leto velja za Ameriko in Kanado \$9.00, Za pol leta \$3.00, Za inozemstvo za celo leto \$7.00, Za pol leta \$3.50, Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izveniši nedelj in praznikov.

Doplat brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovito pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejšnje bivališče naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y. Telephone: CHelsea 3-3878

AMERIŠKE ŽELEZNICE

Pred dobrimi sto leti so začeli graditi v Združenih državah prvo železniško progo. Danes obsegajo proge v skupni dolžini nad pol milijona milj — polovico dolžine vseh železniških prog na svetu.

Pri železnicah je zaposlenih nad en milijon oseb, letno izplačajo poldrugo milijardo dolarjev za plače, in železnice predstavljajo vrednost več nego šestindvajset tisoč milijonov dolarjev.

Najprej se je pojavil avtomobil, ki je začel železnicam odjedati potnike. Sledili so tovorni avtomobili, ki so prevzemali blagovni transport, zgraditev Panamskega prekopu je pa ustvarila hitro in ceneno zvezo za potniški in blagovni promet med vzhodom in zapadom.

Ako se uresniči načrt veljanske vodne poti proti Velikim jezerom, med Unjō in Kanado, s čimer bo imela pomorska plovba dostop v osrčje Združenih držav, tedaj bo ameriškega železniškega prometa približno konec.

Veliko nevarnost za železnice predstavlja tudi moderno potniško in tovorno letalo.

V kakšni nevarnosti so ameriške železnice, nam najbolje dokazujejo naslednje številke o padanjih njihovoga potniškega prometa v zadnjem desetletju.

Leta 1911, ko se je začel širiti avtomobil, so na ameriških železniških progah prevozili letno tisoč milijonov potnikov.

To število je ostalo približno neizpremenjeno do leta 1923, ko je avtomobil postal splošna last.

Naslednje leto je bilo potnikov 950 milijonov. Leta 1926 že 874 milijonov, leta 1929 jih je bilo 786 milijonov, leta 1932 pa 480 milijonov.

Skoro v istem razmerju je nazadoval tudi tovorni promet.

Če vpočtevamo te številke, bomo lahko razumeli, da se železniške družbe branijo na vse kriplje svoje smrti, samo da bi si ohranile vsaj današnje stanje.

Pri tem jih tudi država podpira, kajti 26 tisoč milijonov dolarjev izgubljene vrednosti in milijon novih brezposelnih bi ne bila nikaka šala.

Železniške družbe neprestano zvišujejo brzino in udobnost na svojih progah in znižujejo voznine, na drugi strani pa vrše najhujšo ofenzivo proti avtobusnim progam.

Vse to jim pa nikoli ne bo vrnilo tistih dohodkov, ki so jih imele pred dobrimi desetimi leti.

HITLERIZEM IN FAŠIZEM PRODIRATA V ŠVICO

Curich, 10. februarja.

Zadnja leta so za staro Evropo prav nemirna doba. Skoro povsod, kamor pogledamo, vre. Da niti najbolj konzervativne (rdnjave niso varne pred viharima valovi, je zgovorna priča Švica. Državica z ustavo preizkušeno v stoletjih, stara demokracija, ki druzi pod skupno streho tri narode in ne pozna jezikovnih in narodnostnih problemov, je znala še najdalje čuvati svojo historično idilo. Sredi burnih valov svetovne vojne se je ohranila v svoji nevtiralnosti kakor otoček blaženih in je izšla iz krvave katastrofe, ki je celi Evropi vsakala globoko rane, skoro neprisadeta. V gospodarskem in finančnem pogledu celo ojačena, česar je vsekakor najmanj občutila posledice uničevanja vrednot in vse bridkosti in težave, ki smo jih navajeni imenovati s kolektivnim imenom "kriza", so ji ostale skoro povsem prihranjene.

Toda česar ni premogla kruta vojna, to so prinesle njene posledice. In danes je tudi Švica prisiljena k samobrambi. Finančne težkote so napotile zvezni svet, da je pripravil nov, posebno strog zakon o bankah in hranilnih zavodih, ki bo v najkrajšem času sprejet. Še večje skrbi povzročajo politični vplivi, ki prihajajo od zunaj. Po svojem geografskem položaju je Švica klm med Hitlerjevo Nemčijo in fašistično Italijo. Eno kakor drugo revolucionarno gibanje razodeva ekspanzivne tendence in se ne ustavlja ob državnih mejah, kar je v švicarskem primeru tem opasnejše, ker je nje domače prebivalstvo ob severni kakor ob južni meji po narodnosti in jeziku sorodno s sosedi. Tako je postalo mogoče, da je nemški in italijanski avtokratski in protidemokratski pokret našel pot v Švico samo in ne pomenja samo ogrožanja stoletnega notranjega reda in sožitja, marveč v svojih konsekvencah tudi opasnost za državo sajo.

Vplivi inozemskih idej so se v švicarskem političnem življenju najprej pojavili v takozvanih "frontah", ki so usmerile svoje prizadevanje na premembo zvezne ustave v smeri voditeljske avtokracije, pa tudi na omejitve kantonskih svobod. Toda to notranje gibanje, ki so ga, kakor se zdi, stare, utrjene organizacije historičnih strank kolikor toliko obvladale je bilo šele začetek. Danes so fronte stopile v ozadje in začela se je očitna propaganda na jugu za fašizem, na severu pa za Hitlerjevo tretje cesarstvo.

Mussolini je sicer svoj čas slovesno naglasil, da italijanski fašizem ni eksportno blago, toda v pogledu na Švico ta izjava ni našla potrjenja v realnih dejstvih. V tesnuskem kantonu, katerega prebivalstvo je italijanske narodnosti, se je fašistična organizacija močno utrdila in njena propaganda ne razpolaga samo s tiskom in z armado agitatorjev, nego tudi z znatnimi gmotnimi sredstvi, katerih izvora ni iskati samo v domačih kantonskih mejah. Posledica je stalno vzemirjenje prebivalstva, ki je dovedlo že do hrupnih demonstracij in do uličnih bojev, kakor sicer na švicarskih tleh niso v navadi. Kantonske oblasti so morale seči po izredno strogih ukrepih, da so vsaj začasno ohranile red. Toda videti ni, da bi se bilo gibanje zaustavilo; baš nasprotno, če smemo verjeti glavnemu organu "Fascista Svizzera", si obetajo njegovi somišljeniki skorajšnjo zmago v kantonski in občinski upravi.

Podobne so razmere v ostalih kantonih z italijanskim prebivalstvom. Posebno živahna pa je fašistična propaganda v švicarskih kolonijah v Italiji, kjer je organizacija v Milanu dosegla tako stopnjo, da je bila bernska vlada primorana poseči vmes potom svoje diplomatskega zastopstva. Še mnogo nevarnejše so postale razmere v nemškem delu Švice. Hitlerjevske metode so še mnogo brezobzirnejše od italijanskih in omejitve mednarodnega prava za nje ne veljajo. Ze opetovano je prišlo do obmejnih incidentov, ki so se morali reševati z diplomatskimi koraki. Ob mejah se na nemški strani stalno vsrjšijo zborovanja Hitlerjevskih napadalnih oddelkov, h katerim skušajo pritegniti adedežence iz Švice. Hitlerjevski tisk se poslužuje v Švici enakih metod, kakor so znane iz Avstrije, v Nemčiji sami pa suuje emigrant Fischer "švicarsko legijo" po vzoru Habichtove "avstrijske legije". Nedavno je v Berlinu nastopila že uniformirana švicarska Hitlerjeva četa, kar je povzročilo v Bernu nemalo razburjenje. V Hitlerjevskih krogih se javno govori, da bo prišlo do inkorporacije nemške Švice v "tretje cesarstvo" čim prej. Pridobitvi Švice pripisujejo zlasti nemški vojaški krogi največji pomen za morebitne strategične operacije v slučaju konflikta s Francijo. Mednarodna garantirana švicarska nevtiralnost v Hitlerjevskih krogih nikogar ne moti.

Naravno je, da povzroča situacija na severu in jugu ne le vladi temveč vsem patriotskim krogom velike skrbi. Ni torej čudno, če se na merodajnih mestih prav resno misli na obrambo švicarske neodvisnosti, svobode in integritete.

Pred vsem je veljala skrb ojačenju oborožene obrambe. Zvezni svet je votal 10 milijonov frankov za novo oboroženo infantarije in artilerije in izvedla se je smotrna reorganizacija obmejne službe. Švica je odločena braniti svoje meje in svojo nevtiralnost pred vsem z lastnimi silami. Ne zanemarija pa tudi notranjega državnega reda in domače varnosti. Zvezni svet je prišel do spoznaja, da zdaj veljavne države in kantonske kazenskopravne sankcije v današnjih izrednih razmerah več ne zadoščajo. Pripravil je vsled tega nov zakon o zasčiti javnega reda, ki bo meseca marea izglasovan s prebiscitom. Zakon predvideva kazensko zasledovanje vsakega kalenja javnega reda in miru, izpodkopovanja vojaške discipline, nabiranja orožja in municije, pa tudi zasnove in napeljanja k takim deliktom.

Predloženi zakonski načrt je najboljšje znamenje, kako resna postaja situacija Švice, kajti njene iskrene demokratske tradicije ne bi dopuščale izjemnih zakonov in ukrepov, ako bi jih imperativno zahtevala nevarnost za svobodo in integriteto.

Tudi Švica je tedaj občutno prizadeta po novih pokrepih, ki pretresajo Evropo in so že do zdaj marsikje spremenili njeno lice. Za iskrene prijatelje ohranitve miru in konstruktivne konsolidacije ni baš dobra tolažba.

Švica je tedaj občutno prizadeta po novih pokrepih, ki pretresajo Evropo in so že do zdaj marsikje spremenili njeno lice. Za iskrene prijatelje ohranitve miru in konstruktivne konsolidacije ni baš dobra tolažba.

Švica je tedaj občutno prizadeta po novih pokrepih, ki pretresajo Evropo in so že do zdaj marsikje spremenili njeno lice. Za iskrene prijatelje ohranitve miru in konstruktivne konsolidacije ni baš dobra tolažba.

Švica je tedaj občutno prizadeta po novih pokrepih, ki pretresajo Evropo in so že do zdaj marsikje spremenili njeno lice. Za iskrene prijatelje ohranitve miru in konstruktivne konsolidacije ni baš dobra tolažba.

Švica je tedaj občutno prizadeta po novih pokrepih, ki pretresajo Evropo in so že do zdaj marsikje spremenili njeno lice. Za iskrene prijatelje ohranitve miru in konstruktivne konsolidacije ni baš dobra tolažba.

Švica je tedaj občutno prizadeta po novih pokrepih, ki pretresajo Evropo in so že do zdaj marsikje spremenili njeno lice. Za iskrene prijatelje ohranitve miru in konstruktivne konsolidacije ni baš dobra tolažba.

Švica je tedaj občutno prizadeta po novih pokrepih, ki pretresajo Evropo in so že do zdaj marsikje spremenili njeno lice. Za iskrene prijatelje ohranitve miru in konstruktivne konsolidacije ni baš dobra tolažba.

Švica je tedaj občutno prizadeta po novih pokrepih, ki pretresajo Evropo in so že do zdaj marsikje spremenili njeno lice. Za iskrene prijatelje ohranitve miru in konstruktivne konsolidacije ni baš dobra tolažba.

Švica je tedaj občutno prizadeta po novih pokrepih, ki pretresajo Evropo in so že do zdaj marsikje spremenili njeno lice. Za iskrene prijatelje ohranitve miru in konstruktivne konsolidacije ni baš dobra tolažba.

Švica je tedaj občutno prizadeta po novih pokrepih, ki pretresajo Evropo in so že do zdaj marsikje spremenili njeno lice. Za iskrene prijatelje ohranitve miru in konstruktivne konsolidacije ni baš dobra tolažba.

Švica je tedaj občutno prizadeta po novih pokrepih, ki pretresajo Evropo in so že do zdaj marsikje spremenili njeno lice. Za iskrene prijatelje ohranitve miru in konstruktivne konsolidacije ni baš dobra tolažba.

CENA DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA Angleško-slovensko Berilo ENGLISH SLOVENE READER STANE SAMO \$2 Naročite ga pri — KNJIGARNI 'GLAS NARODA' 216 WEST 18th STREET NEW YORK CITY

Dopisi. Marquette, Mich. Prosim, priobčite teh par vrstic v list Glas Naroda. Tukaj vam pošljem \$6.00 za celoletno naročnino za list Glas Naroda, 50c za Slovensko-Amerikanski Koledar in 50c za slepec v domovini. Skupaj \$7. Posebnih novic nimam poročati. Zimo imamo precej mirno že en mesec. Vsak dan je po 5 do 15 stopinj pod ničlo. Upam, da se bo kaj kmalu obrnilo na boljše. Delavske razmere so se precej izboljšale, odkar je Franklin Roosevelt nastopil svoj urad. Depresija mas je začela zapuščati in teta prosperiteta se je začela vračati. Jaz sem zaposlen pri Duluth South Shore železnici. Prej smo delali po dva dni na mesec, zdaj pa delamo po 40 ur na teden. Po sezovih se tudi dela malo bolje, ali plače so nizke, pa vseeno je bolje, da ljudje toliko zaslužijo, da se prežive. Ako človek malo več zasluži, se tudi vse drugo podraži. Od vsake stvari je treba plačati davke. Pozdravljam vse čitatelje tega lista in Petra Zgago. Joseph Obreza.

SLOVENSKE ŠOLSKE KNJIGE. ki jih da na razpolago jugoslovanski izseljeniški komisar v New Yorku: Št. 17. Ilustrovaná čitanka. Št. 18. Slovenska vadnica, zvezek 1. Št. 19. Slovenska vadnica, zvezek 2. Št. 20. Slovenska vadnica, zvezek 3. Št. 21. Čitanka za obče ljudske šole. Št. 22. Slovenska čitanka za višji razred srednje šole. Naslov: Slavoj Trost Commissioner of Emigration, 1819 Broadway, New York, N. Y.

VAROČITE SE NA "GLAS NARODA" največji slovenski dnevnik v Združenih državah. DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

KEE SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje. IZPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH Za izplačilo \$5.00 morate poslati \$ 5.75

Iz Slovenije. Žrtve napadov in nesreč. V Sečah pri St. Pavlu pri Prebodu so neki moški zvečer napadli 36-letnega Martina Pečovnika, delavca brez stalnega bivališča, ga pretepli s koli in ga težko poškodovali. 31-letni delavec Rudolf Pašek iz Gaberja pri Celju si je pri padcu zlomil levo nogo. 32-letni delavec Jesip Rebešek iz Žaleca in 36-letni posestnik Ivan Obrez iz Kočnice pri Celju sta si pri deu občutno poškodovala desnico. Vsi poškodovanci se zdravijo v celjski bolnišnici. Vlomilca v tovarno na Polzehi pod ključem. Orožnikom v Braslovcah je uspelo izslediti vlomilca, ki sta vlomila v tekstilno tovarno na Polzehi ter odnesla 23.000 Din. večjo vsoto denarja v tujih valutah, 159 ducatov ženskih nogavic in samokrev. Vlomilca sta Anton Kamenšek in Anton Debeve iz Polzele. Pri njima so našli še ves denar. Oba storilca so oddali v zapore okrajnega sodišča na Vranskem.

V Krškem kradel, v Mariboru sedil. Po odgonu je prirajal pod varnim spremstvom iz Avstrije 31-letni zidar Rodman Jožef iz Vidma pri Krškem. Avstrijske oblasti so ga izgnale radi brezposelnosti in vlačugarstva. Na mariborski policiji so mu pretipali obisti ter ugotovili, da so dobili v pest vlomilca v krško bolnišnico, ki je eplnil 11. novembra lanskega leta kuhinjsko shrambo ter odnesel čeber s 30 kilogrami masti, razno posodo itd., in napravil 1313 Din škode. Policija je Rodmana oddala sodišču. Fantovski pretep. Na pustno nedeljo zvečer so fantje rajali v Cerklju v neki gostilni. Prišlo je do pretepa, pri katerem je bil mizarški pomočnik Jože Borštnik iz Dolenje vasi udarjen po glavi in po telesu. Njegove poškodbe so sicer hujše narave, toda ne nevarne. Sprejet je bil v ljubljansko bolnišnico.

NAPOLEONOV PLAŠČ. Bavarski distri poročajo, da hrani stara sedlarska rodbina v mestu Traunsteinu enega izmed plaščev, ki jih je nosil cesar Napoleon na povratku iz Rusije. Z njegovo vojsko je odšel tja namreč tudi polk bavarskih kirasirjev, med njimi neki Josef Huber iz Traunsteina, pravi orjak in vojak. Med begom iz Rusije je ta Huber neko noč stražil cesarja in Napoleonu je bil tako všeč, da mu je podelil, ker je prezeboval, enega izmed svojih plaščev, ki je bil znotraj obložen s levjim kožuhom, zunaj iz črnega blaga. Po neki drugi verziji je Napoleon v zelo kritični situaciji podaril plašč vojaku samo zato, da bi mogel udobneje bežati preoblečen v kmetu. Huber je plašč prinesel s seboj domov in je še danes last njegovega pranečeka.

Težko je posegati v družinske razmere, pa so vseeno opozorili prijatelji svojega trgovljevca tovariša, ki se je pred kratkim poročil z izredno lepim, živahnim, mladim dekletom. — Ves, kaj, — so mu rekli — vse, kar je prav, je prav. Ljubezna je lepa reč, toda skrivaj jo je treba uganjati. Ko boš prihodnjič v svojem stanovanju objemal in poljuboval svojo ženo, in dovolj, da okna zagrneš, ampak moraš tudi luč ugasniti. — Kaj pravite? — se je začudil. — I nič. Ko smo šli sinoči mimo tvoje hiše, si sedel v razsvetljeni sobi ob zastirtem oknu s svojo ženo in jo strastno objemal. Na zastoru smo natanko videli dve senici, ki sta se slednjic strnili v eno. — Kdaj pravite, da je bilo to? — Sinoči med deseto in enajsto uro. — Med deseto in enajsto uro. Vidite, kako se motite in me dolžate dejanja, ki ga nisem zakrivil. Sinoči je bila moja žena sama doma. Jaz sem se vrnil šele opolnoči.

Peter Zgaga. V marsikaterem zakonu je tako: Če bi se bil mož s kakšno drugo poročil, bi se s tisto, ki je njegova sedanja žena, prav dobro razumel. * Obrtniki imajo svoje križe in težave. Posebno mesarji jih morajo precej prestatiti od svojih odjemalcev. — Ježeš, pa toliko kosti! Nak, toliko kosti pa že nočem. Če hočete, mi dajte samo meso ali pa nič. Take in slične mora poslušati mesar. Toda če je mesar pameten, pravi sitni odjemalki: — Oprostite, gospa, toda ko vas je vaš mož vzel, vas je vzel s kostmi vred. * Na svetu so vsakovrstni ljudje. Tudi taki, ki pravijo poleti: — Ah, saj ni taka vročina. Mokrota je v zraku, pa mislite, da je vročina. In isti ljudje pravijo pozimi: — To pravzaprav ni mrzlo, to je le mrzla sapa. * To je resnična zgodba, ki se je zgodila sam ne vem kje. Rojak je prišel v gostilno in zahteval z mogočnim glasom kvart vina. Pa še en kvart in še en kvart. Mrko je gledal predse, in ko so ga vprašali, kaj mu je, je rekel, da pije na jezo. Naslednjega dne je bil boljše volje. Slehernemu, ki ga je hotel poslušati, je pripovedoval, da pije na veselje. In tako se je zgodilo da je pil en dan na žalest in en dan na veselje. Ko je prišel sedmega dne v kramo, ga je vprašal kramar: — No, ali ga boš na veselje ali na žalest? Malo je pomislil in rekel: — Danes ga ne bom niti na veselje, niti na žalest. Danes bom enega na kredit, če ga daš. * Postarna devica je vprašala sprevednika: — Ali mi lahko preskrbite v vagonu tak oddelek, da bom sama v njem? Sprevednik jo je pogledal in rekel: — O, to se lahko zgodi, gospodična. — Kar v onile prazen vagon stopite, okno odprite nastezaj in gletajte neprestano skozi okno, pa ste lahko brez skrbi, da ne bo nihče silil k vam. * Mestni človek je začel rediti kokaši. Bil je ves srečen in zadovoljen. Vsak dan sveža jajca. S piščanci pa ni imel sreče. — Ali kolkja ni hotela sedeti na jajeih — ga je vprašal prijatelj. — O, pa še kako je sedela! Sama jajca so bila zanič. — To je pa čudno, da bi bila jajca zanič. Mogoče pa petelin ni dober? — Petelina pa sploh nimam — je odvrnil kokašar. *

Velikonočne pošiljatve. Nikdar ni spomin na domovino in na svojece tako jasen in svetel kot v velikonočnem času. Pa tudi naši domači o Velikinoči nestrpno čakajo pisma iz Amerike. Veseli so pozdravov in voščil, najbolj jih pa razveseli denarna pošiljatve. Pošljite velikonočna darila v obliki denarne nakaznice s posredovanjem Slovenic Publishing Company Travel Bureau 216 West 18th Street New York, N. Y.

ALI STE ZAVAROVANI? ZA SLUČAJ BOLEZNI, NEZGODE ALI SMRTI? AKO SE NISTE, TEDAJ VAM PRIPOROČAMO JUGOSLOVANSKO KATOLIŠKO JEDNOTO V AMERIKI. kot najboljšo jugoslovansko bratsko zavarovalnico, ki plačuje NAJBOLJ LIBERALNE PODPORE SVOJIM ČLANOM. Ima svoje podružnice skoro v vsaki slovenski naselbini v Ameriki. Posluje v 17. državah ameriške Unije. Premoženje nad \$1,500,000.00. — Za ustanovitev novega društva zadostuje 8 odraslih oseb. Vprašajte za pojasnila našega lokalnega tajnika ali pišite na: — GLAVNI URAD J. S. K. J., ELY, MINNESOTA

KRATKA DNEVNA ZGODBA

CARLO LINATI

NOREC IN PESNIK

Nekega dne se je po majhnem si- cilijanskem mestecu z bliskovito na- glico raznesla vest, da je mladi markiz Ruperto di Vilama zno- glet. Vest je bil prinesel iz dvorca neki nezanesljiv sluga in je nemudoma prišla na ušesa postopajočim lju- dem, ki jim je bil edini opravček, da so se potikali in izprehajali po kor- zu. A čim dalje se je vest širila, tembolj je bila okrašena z različni- mi podrobnostmi. Zvečer je vedel že ves svet, da markiz nori.

Če bi rekli, da so se ljudje nad tem škodljivo radovali, kakor vselej ob tuji nesreči, bi rekli pre- več, ker so bili markizi di Vilama priljubljeni. Stanovali so v dvorcu, ki je bil edini v tem mestu in oko- lic; posedovali so sto hektarov zem- lje, zaposlene z limonami, oranžami in oljkami, in dajali dela mnogo- številnim ljudem.

Torej tistega dne, ko se je vest razširila, je bil kazal markiz že od jutra čudne domisljije. Ni še bilo odzvonilo polnoce, ko ga je prevze- la čudna misel: Šel je doli v klu- čarno, vzal ključce od skladišča za olje in stopil v skladišče. Tu je bi- lo spravljeno glavno bogastvo mar- kizove družine: tu so stale cele rodi- posele, polne oljkinega olja, ki ga je bilo na stotine hektolitrov. — Markiz je prižgal električno zar- nice, sedel na tla, nagulil glavo, prekrizal na prsih roke in tako ob- sedel, ne da bi se več ganil ali iz- pregovoril besedico.

"Toda Ruperto!" je zalomila z rokami markiza, prihiteljski do nje- ga. "Kaj pa delaš? Kaj pa ti je danes? Oh, Ruperto, Ruperto!"

Dolgo je jokaje ostala pri njem. Nesrečni markiz iznenada dvig- ne glavo, pogleda markizo z bla- žnim pogledom in pravi:

"Jaz sem vré..."

Nato se začne smejati in škra- bati kakor pravi norec, potem pa se skljuje sam vase, ter se ne game in ne žine več.

"Kaj pa bledes, prosim te, pro- sim, pojasni mi...! Da si vré...! — Menda vendar nisi zblaznel?" je vpraševala markiza.

"Jaz sem vré," je mirno odgo- varjal markiz. "Ravno tak vré, kakor so tudi ostali vré, ki stoje tu. Njihov drug sem."

"Bog pomagaj, ti si vendar mar- kiz Ruperto, ne pa vré!" je kriču- la markiza, ki je bila od obupa že vsa iz sebe.

"Ne, ne, nisem markiz, ampak vré," je ostal markiz tedovratno pri svojem.

To reči, je markiz obmolnil in začel odločno odbijati vse poizase, da bi ga premaknila z mesta, ka- terega je bil zavzel kot vré.

Markiza je jokala, rotila, si ru- vala lase, a nič ni pomagalo. Po- lagoma je prihajal večer. Markiza na noben način ni hotela dopusti- ti, da bi mož prebil noč v skladi- šču. Poklicala je služabništvo, da bi ga s silo prenesli v sobo. A to je bilo nemogoče. Branil se je in vpil tako obupano, da so morali od- nehati od vsakega nadaljnjega po- izkusa. Sklenili so, da ga puste na mestu, a da mu položaj olajšajo, ostanejo za družbo pri njem in mu prinesejo dobro večerjo.

A zdaj se je pokazala nova ne- prikljika. Markiz ni hotel nicesar slišati o jedi. Logičen in dosleden v svojih sklepih, kakor se to čisto dogaja pri noreih, je zavračal tudi najboljšo jedi, češ, da vré ne uo- re ne jesti ne piti. Kadarkoli so mu poudarili jedi, je z gnausom obrnel glavo v stran.

Kazalo je, da se bo vsa stvar tra- gično končala. Markiz je tedovrat- no vztrajal pri svojem. Bil je že ves sluhajal, porumenel in bil ves

sključen in otrpel od sedenja na enem ter istem mestu. Glas o tem dogodku se je širil daleč naokrog, ter so od vseh strani prihajali lju- dije, da bi videli markiza, ki se je izpremenil v vré. Vsi so ga iskreno občatovali in dajali markizi vse mogoče nasvete, kako bi ozdravila svojega moža ali ga vsaj pripravila do tega, da bi jedel in šel v svojo sobo. Poizkušali so to in ono, a vse brez uspeha.

Nekega dne je prišel v mesto pesnik, ki je ožil spomin na davne trubadurje. Potoval je od me- sta do mesta in pel — večinoma, postopajočim ljudem — junaške in ljubavne pesmi, spremljaje se na gitaro. Imel je dolge lase, ki so mu padali na močne rame, in ves je bil zavil v širok plašč, v katerem je bil videti kakor mušketir. Imeno- val se je Cesarino.

Pel je najprej na glavnem trgu, nato pa odšel na kosilo v najre- nejšo krčmo. Tu ga je doletela sre- ča, da je zvedel, kaj se je zgodilo z markizom, in vrhu tega, da je markiza — ko vse njene solze in prošnje možu niso mogle pomagati — obljubila veliko nagrado ti- stemu, ki ji reši moža.

Trubadur je vso noč mislil na ta dogodek, zjutraj pa je odšel v dvo- rec in počkal markizo. Rekel je, da ve za način, kako bi pripra- vil markiza do tega, da bi jedel in se nato preselil v svojo sobo. Treba je samo, da ga odvedejo k markizu in mu na dano znamenje prinesejo jedi.

"Pa poskušajmo še to..." de mar- kiza, ne da bi kazala najmanjšo upanje.

Cesarino je odšel doli v skladi- šče in sedel, ne da bi se sploh zme- nil za markiza, ki je še vedno se- del na svojem mestu kakor prav- cati vré, v nasprotnem kotu na tla, nagulil je glavo in prekrizal na prsih roke, tako da je bil videti povsem tak kakor markiz. Vsi drugi so se odstranili, kakor je bil ve- lel, ter sta ostala z markizem popolno- ma sama.

Tedaj je dvignil markiz glavo in se pozorno zagleda v svojega tova- riša. Potem zavpije:

"Kdo pa si?"

"Vré," odvrne hladno pesnik Cesarino.

"Kaj evekas, da si tudi ti vré?"

"Da, tudi jaz."

S tem se je pogovor končal. Ce- sarino je ostal vré v svojem kotu, markiz pa v svojem.

Ko je prišel čas, ki ga je bil Ce- sarino v naprej določil, je prišel sluga in prinesel raznih jedi, ki so bile ena boljša ko druga, in jih molče postavil pred Cesarino. Ta je začel z nezasišano naglico po- spravljati božje dani in jih zaliva- ti z izvrstnim vinom.

Markiz je znova dvignil glavo in začel pozorno opazovati svojega druga, kako je in pije, dokler ni nazadnje izpregovoril:

"Kaj pa delaš?"

"Jem!" je odgovoril Cesarino, ter slastno obiral in goital počena- ga piščanca.

"Kako to? Vré, ki je!"

"Da, vré, ki je."

Markiz je skoraj odrevenel od za- čudenja, kakor da bi se pred njim pojavil dočela nov svet.

"Ali si pa v resnici pravi vré?"

"Kakopa, pravi pravcati vré!"

Markiz je odšel doli v skladi- šče in sedel, ne da bi se sploh zme- nil za markiza, ki je še vedno se- del na svojem mestu kakor prav- cati vré, v nasprotnem kotu na tla, nagulil je glavo in prekrizal na prsih roke, tako da je bil videti povsem tak kakor markiz. Vsi drugi so se odstranili, kakor je bil ve- lel, ter sta ostala z markizem popolno- ma sama.

Tedaj je dvignil markiz glavo in se pozorno zagleda v svojega tova- riša. Potem zavpije:

"Kdo pa si?"

"Vré," odvrne hladno pesnik Cesarino.

"Kaj evekas, da si tudi ti vré?"

"Da, tudi jaz."

S tem se je pogovor končal. Ce- sarino je ostal vré v svojem kotu, markiz pa v svojem.

Ko je prišel čas, ki ga je bil Ce- sarino v naprej določil, je prišel sluga in prinesel raznih jedi, ki so bile ena boljša ko druga, in jih molče postavil pred Cesarino. Ta je začel z nezasišano naglico po- spravljati božje dani in jih zaliva- ti z izvrstnim vinom.

Markiz je znova dvignil glavo in začel pozorno opazovati svojega druga, kako je in pije, dokler ni nazadnje izpregovoril:

"Kaj pa delaš?"

"Jem!" je odgovoril Cesarino, ter slastno obiral in goital počena- ga piščanca.

"Kako to? Vré, ki je!"

"Da, vré, ki je."

Markiz je skoraj odrevenel od za- čudenja, kakor da bi se pred njim pojavil dočela nov svet.

"Ali si pa v resnici pravi vré?"

"Kakopa, pravi pravcati vré!"

Markiz je odšel doli v skladi- šče in sedel, ne da bi se sploh zme- nil za markiza, ki je še vedno se- del na svojem mestu kakor prav- cati vré, v nasprotnem kotu na tla, nagulil je glavo in prekrizal na prsih roke, tako da je bil videti povsem tak kakor markiz. Vsi drugi so se odstranili, kakor je bil ve- lel, ter sta ostala z markizem popolno- ma sama.

Tedaj je dvignil markiz glavo in se pozorno zagleda v svojega tova- riša. Potem zavpije:

"Kdo pa si?"

"Vré," odvrne hladno pesnik Cesarino.

"Kaj evekas, da si tudi ti vré?"

"Da, tudi jaz."

S tem se je pogovor končal. Ce- sarino je ostal vré v svojem kotu, markiz pa v svojem.

Ko je prišel čas, ki ga je bil Ce- sarino v naprej določil, je prišel sluga in prinesel raznih jedi, ki so bile ena boljša ko druga, in jih molče postavil pred Cesarino. Ta je začel z nezasišano naglico po- spravljati božje dani in jih zaliva- ti z izvrstnim vinom.

Markiz je znova dvignil glavo in začel pozorno opazovati svojega druga, kako je in pije, dokler ni nazadnje izpregovoril:

"Kaj pa delaš?"

"Jem!" je odgovoril Cesarino, ter slastno obiral in goital počena- ga piščanca.

"Kako to? Vré, ki je!"

"Da, vré, ki je."

Markiz je skoraj odrevenel od za- čudenja, kakor da bi se pred njim pojavil dočela nov svet.

"Ali si pa v resnici pravi vré?"

"Kakopa, pravi pravcati vré!"

Markiz je odšel doli v skladi- šče in sedel, ne da bi se sploh zme- nil za markiza, ki je še vedno se- del na svojem mestu kakor prav- cati vré, v nasprotnem kotu na tla, nagulil je glavo in prekrizal na prsih roke, tako da je bil videti povsem tak kakor markiz. Vsi drugi so se odstranili, kakor je bil ve- lel, ter sta ostala z markizem popolno- ma sama.

Tedaj je dvignil markiz glavo in se pozorno zagleda v svojega tova- riša. Potem zavpije:

"Kdo pa si?"

"Vré," odvrne hladno pesnik Cesarino.

"Kaj evekas, da si tudi ti vré?"

"Da, tudi jaz."

S tem se je pogovor končal. Ce- sarino je ostal vré v svojem kotu, markiz pa v svojem.

Ko je prišel čas, ki ga je bil Ce- sarino v naprej določil, je prišel sluga in prinesel raznih jedi, ki so bile ena boljša ko druga, in jih molče postavil pred Cesarino. Ta je začel z nezasišano naglico po- spravljati božje dani in jih zaliva- ti z izvrstnim vinom.

Markiz je znova dvignil glavo in začel pozorno opazovati svojega druga, kako je in pije, dokler ni nazadnje izpregovoril:

"Kaj pa delaš?"

"Jem!" je odgovoril Cesarino, ter slastno obiral in goital počena- ga piščanca.

"Kako to? Vré, ki je!"

"Da, vré, ki je."

Markiz je skoraj odrevenel od za- čudenja, kakor da bi se pred njim pojavil dočela nov svet.

"Ali si pa v resnici pravi vré?"

"Kakopa, pravi pravcati vré!"

Markiz je odšel doli v skladi- šče in sedel, ne da bi se sploh zme- nil za markiza, ki je še vedno se- del na svojem mestu kakor prav- cati vré, v nasprotnem kotu na tla, nagulil je glavo in prekrizal na prsih roke, tako da je bil videti povsem tak kakor markiz. Vsi drugi so se odstranili, kakor je bil ve- lel, ter sta ostala z markizem popolno- ma sama.

Tedaj je dvignil markiz glavo in se pozorno zagleda v svojega tova- riša. Potem zavpije:

"Kdo pa si?"

"Vré," odvrne hladno pesnik Cesarino.

"Kaj evekas, da si tudi ti vré?"

"Da, tudi jaz."

S tem se je pogovor končal. Ce- sarino je ostal vré v svojem kotu, markiz pa v svojem.

Ko je prišel čas, ki ga je bil Ce- sarino v naprej določil, je prišel sluga in prinesel raznih jedi, ki so bile ena boljša ko druga, in jih molče postavil pred Cesarino. Ta je začel z nezasišano naglico po- spravljati božje dani in jih zaliva- ti z izvrstnim vinom.

Markiz je znova dvignil glavo in začel pozorno opazovati svojega druga, kako je in pije, dokler ni nazadnje izpregovoril:

"Kaj pa delaš?"

"Jem!" je odgovoril Cesarino, ter slastno obiral in goital počena- ga piščanca.

"Kako to? Vré, ki je!"

"Da, vré, ki je."

Markiz je skoraj odrevenel od za- čudenja, kakor da bi se pred njim pojavil dočela nov svet.

"Ali si pa v resnici pravi vré?"

"Kakopa, pravi pravcati vré!"

Markiz je odšel doli v skladi- šče in sedel, ne da bi se sploh zme- nil za markiza, ki je še vedno se- del na svojem mestu kakor prav- cati vré, v nasprotnem kotu na tla, nagulil je glavo in prekrizal na prsih roke, tako da je bil videti povsem tak kakor markiz. Vsi drugi so se odstranili, kakor je bil ve- lel, ter sta ostala z markizem popolno- ma sama.

Tedaj je dvignil markiz glavo in se pozorno zagleda v svojega tova- riša. Potem zavpije:

"Kdo pa si?"

"Vré," odvrne hladno pesnik Cesarino.

"Kaj evekas, da si tudi ti vré?"

"Da, tudi jaz."

S tem se je pogovor končal. Ce- sarino je ostal vré v svojem kotu, markiz pa v svojem.

Ko je prišel čas, ki ga je bil Ce- sarino v naprej določil, je prišel sluga in prinesel raznih jedi, ki so bile ena boljša ko druga, in jih molče postavil pred Cesarino. Ta je začel z nezasišano naglico po- spravljati božje dani in jih zaliva- ti z izvrstnim vinom.

Markiz je znova dvignil glavo in začel pozorno opazovati svojega druga, kako je in pije, dokler ni nazadnje izpregovoril:

"Kaj pa delaš?"

"Jem!" je odgovoril Cesarino, ter slastno obiral in goital počena- ga piščanca.

"Kako to? Vré, ki je!"

"Da, vré, ki je."

Markiz je skoraj odrevenel od za- čudenja, kakor da bi se pred njim pojavil dočela nov svet.

"Ali si pa v resnici pravi vré?"

"Kakopa, pravi pravcati vré!"

Markiz je odšel doli v skladi- šče in sedel, ne da bi se sploh zme- nil za markiza, ki je še vedno se- del na svojem mestu kakor prav- cati vré, v nasprotnem kotu na tla, nagulil je glavo in prekrizal na prsih roke, tako da je bil videti povsem tak kakor markiz. Vsi drugi so se odstranili, kakor je bil ve- lel, ter sta ostala z markizem popolno- ma sama.

Tedaj je dvignil markiz glavo in se pozorno zagleda v svojega tova- riša. Potem zavpije:

"Kdo pa si?"

"Vré," odvrne hladno pesnik Cesarino.

"Kaj evekas, da si tudi ti vré?"

"Da, tudi jaz."

S tem se je pogovor končal. Ce- sarino je ostal vré v svojem kotu, markiz pa v svojem.

Ko je prišel čas, ki ga je bil Ce- sarino v naprej določil, je prišel sluga in prinesel raznih jedi, ki so bile ena boljša ko druga, in jih molče postavil pred Cesarino. Ta je začel z nezasišano naglico po- spravljati božje dani in jih zaliva- ti z izvrstnim vinom.

Markiz je znova dvignil glavo in začel pozorno opazovati svojega druga, kako je in pije, dokler ni nazadnje izpregovoril:

"Kaj pa delaš?"

"Jem!" je odgovoril Cesarino, ter slastno obiral in goital počena- ga piščanca.

"Kako to? Vré, ki je!"

"Da, vré, ki je."

Markiz je skoraj odrevenel od za- čudenja, kakor da bi se pred njim pojavil dočela nov svet.

"Ali si pa v resnici pravi vré?"

"Kakopa, pravi pravcati vré!"

Markiz je odšel doli v skladi- šče in sedel, ne da bi se sploh zme- nil za markiza, ki je še vedno se- del na svojem mestu kakor prav- cati vré, v nasprotnem kotu na tla, nagulil je glavo in prekrizal na prsih roke, tako da je bil videti povsem tak kakor markiz. Vsi drugi so se odstranili, kakor je bil ve- lel, ter sta ostala z markizem popolno- ma sama.

Tedaj je dvignil markiz glavo in se pozorno zagleda v svojega tova- riša. Potem zavpije:

"Kdo pa si?"

"Vré," odvrne hladno pesnik Cesarino.

"Kaj evekas, da si tudi ti vré?"

"Da, tudi jaz."

S tem se je pogovor končal. Ce- sarino je ostal vré v svojem kotu, markiz pa v svojem.

Ko je prišel čas, ki ga je bil Ce- sarino v naprej določil, je prišel sluga in prinesel raznih jedi, ki so bile ena boljša ko druga, in jih molče postavil pred Cesarino. Ta je začel z nezasišano naglico po- spravljati božje dani in jih zaliva- ti z izvrstnim vinom.

Markiz je znova dvignil glavo in začel pozorno opazovati svojega druga, kako je in pije, dokler ni nazadnje izpregovoril:

"Kaj pa delaš?"

"Jem!" je odgovoril Cesarino, ter slastno obiral in goital počena- ga piščanca.

"Kako to? Vré, ki je!"

"Da, vré, ki je."

Markiz je skoraj odrevenel od za- čudenja, kakor da bi se pred njim pojavil dočela nov svet.

"Ali si pa v resnici pravi vré?"

"Kakopa, pravi pravcati vré!"

Markiz je odšel doli v skladi- šče in sedel, ne da bi se sploh zme- nil za markiza, ki je še vedno se- del na svojem mestu kakor prav- cati vré, v nasprotnem kotu na tla, nagulil je glavo in prekrizal na prsih roke, tako da je bil videti povsem tak kakor markiz. Vsi drugi so se odstranili, kakor je bil ve- lel, ter sta ostala z markizem popolno- ma sama.

Tedaj je dvignil markiz glavo in se pozorno zagleda v svojega tova- riša. Potem zavpije:

"Kdo pa si?"

"Vré," odvrne hladno pesnik Cesarino.

"Kaj evekas, da si tudi ti vré?"

"Da, tudi jaz."

S tem se je pogovor končal. Ce- sarino je ostal vré v svojem kotu, markiz pa v svojem.

Ko je prišel čas, ki ga je bil Ce- sarino v naprej določil, je prišel sluga in prinesel raznih jedi, ki so bile ena boljša ko druga, in jih molče postavil pred Cesarino. Ta je začel z nezasišano naglico po- spravljati božje dani in jih zaliva- ti z izvrstnim vinom.

Markiz je znova dvignil glavo in začel pozorno opazovati svojega druga, kako je in pije, dokler ni nazadnje izpregovoril:

"Kaj pa delaš?"

"Jem!" je odgovoril Cesarino, ter slastno obiral in goital počena- ga piščanca.

"Kako to? Vré, ki je!"

"Da, vré, ki je."

Markiz je skoraj odrevenel od za- čudenja, kakor da bi se pred njim pojavil dočela nov svet.

"Ali si pa v resnici pravi vré?"

"Kakopa, pravi pravcati vré!"

Markiz je odšel doli v skladi- šče in sedel, ne da bi se sploh zme- nil za markiza, ki je še vedno se- del na svojem mestu kakor prav- cati vré, v nasprotnem kotu na tla, nagulil je glavo in prekrizal na prsih roke, tako da je bil videti povsem tak kakor markiz. Vsi drugi so se odstranili, kakor je bil ve- lel, ter sta ostala z markizem popolno- ma sama.

Tedaj je dvignil markiz glavo in se pozorno zagleda v svojega tova- riša. Potem zavpije:

"Kdo pa si?"

"Vré," odvrne hladno pesnik Cesarino.

"Kaj evekas, da si tudi ti vré?"

"Da, tudi jaz."

S tem se je pogovor končal. Ce- sarino je ostal vré v svojem kotu, markiz pa v svojem.

Ko je prišel čas, ki ga je bil Ce- sarino v naprej določil, je prišel sluga in prinesel raznih jedi, ki so bile ena boljša ko druga, in jih molče postavil pred Cesarino. Ta je začel z nezasišano naglico po- spravljati božje dani in jih zaliva- ti z izvrstnim vinom.

Markiz je znova dvignil glavo in začel pozorno opazovati svojega druga, kako je in pije, dokler ni nazadnje izpregovoril:

"Kaj pa delaš?"

"Jem!" je odgovoril Cesarino, ter slastno obiral in goital počena- ga piščanca.

NJEN VODNIK

ROMAN
IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

21

Vse, kar je bilo zanimivega, jima je Henrik razkazal. In kadar so se po svojih izletih vrnili v hotel in se v dragocenih oblekah pokazale v prostorih za goste, so se oči vseh obrnile na lepo mlado Mehikanko in njeno elegantno mater, katere dragocen nakit je vsakdo opazil. Tudi na tem kraju so se gnetli v njihovi bližini dvomljivi ljudje, ko je bilo enkrat znano, da je visoko zraščeni, elegantno oblečeni mladi gospod samo vodnik obeh dam.

Toda le malokdo je našel milost v Cedinih očeh. Tudi pri tem je bila vedno ponosna, medtem ko je njena živahna mati le prerada delala poznanstva.

— Vedno ne moremo vedno sami med seboj občevati, Ceda. Saj je še mnogo zelo zanimivih in zabavnih ljudi, s katerimi je veselje govoriti. S tem ne prevzamemo nikakih obveznosti. In vsi so tako ljubeznivi in nam pridejo tako prijazno nasproti.

Kadar je morala Ceda zadostiti želji svoje matere, je dovolila, da jima je bil kdaj predstavljen in kakorhitro jima je bil nadležen, je zadostoval samo migljaj Henriku, ki ga je znal kmalu odpraviti.

Tako so ljudje kmalu opazili, da je "potni spremljevalec", ki na videz ni imel nikake veljave, vendar velike važnosti in so tako pričeli pri njem iskati naklonjenosti. Mladi gospodje so ga prosili, da bi jim predstavil senorito, ravno tako pa so se želeli starejši gospodje spoznati s še vedno lepo senoro. V takem slučaju pa se je Henrik odločil samo, ako sta tudi senora in senorita to želeli. Drugeče pa je bila pri Henriku vsaka prošnja bob ob steno.

Henrik pa je z zadovoljstvom opazil, da je Ceda tudi proti drugim vedno ponosna in hladna kot proti njemu. Zanj je saj včasih imela kak prijazen smehljaj in prijazno besedo. In to je bilo več, kot pa se je mogel kdo drugi ponašati.

Monte Carlo jim je tako zelo ugajal, da so ostali dalje časa, kot pa so numeravali in tako so porabili dneve, ki so jih namenili za Marseilles.

Henrik je od Kriste prejel pisma v Parizu, Nizzi in Monte Carlu. Ker pa je prejel vso pošto poštnozeložee, nista dala opaziti, da si s kom dopisuje. Ceda je pazno gledala, ako bi med svojo pošto našla kakšno pismo za Henrika. Tega pa nikdar ni opazila in to jo pomirilo. Ali se je mogoče varala, ker je mislila, da se je v Berlinu poslovil od ljubljeneža dekleta?

Ko sa zapustili Monte Carlo, so odšli čez Kap Martin, San Remo in Bordighera v Genova. Vlak je skoro vedno vozil ob morskem obrežju in vedno so imeli mnogo lepih razgledov. V Genovi gredo v hotel Miramar, ki je stal nad pristaniščem, od koder je bil, kakor je Henrik dobro vedel, razgled na mesto in morje. Takoj prvi večer so imeli čisto zvezdnato nebo in skozi okno so videli, kako se je v mestu prižgala ena luč za drugo, pa tudi nižje v pristanišču so bile ladje razsvetljene. Bil je izvanredno lep pogled.

Iz Genove so z avtomobilom napravili izlet ob italijanski Rivieri do Sestri Levante. Skozi oljnine nasade so se vozili v Portofino, so se vstavili v Rapažu in Santa Margherita, od koder so se zopet vozili nazaj. Med potem je senora smeje pokazala na nekatere kaktusove rastline, ki so s svojimi koreninami hotele raznesti zidove.

— Pogled te zanikrne kaktuse, Ceda. Pri tem ne moremo misliti na naše velike kaktusove nasade. Čudili se boste, senor Rom, kadar boste v Mehiki videli velika nasade kaktusa. In posebno naše gozde in polja na gorski planoti.

— Pri tem pa je Mehika razvpita zaradi svoje nerodovitnosti, pripomni Henrik.

— O, kdor imenuje Mehiko nerodovito, je ne pozna. Sicer so tudi tam, kot povsod, nerodovitne planjave. Toda pri nas na visoki planoti, je krasno. Saj boste videli.

— Zelo sem radoveden, senora, ker Mehike še prav nič ne poznam.

Ceda se nasmeje.

— Potem vam bomo mogli kaj deloma poplačati za vse to, kar ste nam tukaj pokazali in raztolmačili. Tedaj vas bomo smele tudi kaj poučiti.

Henrik je pogledal s svojimi resnimi očmi.

— Tega se veselim, — pravi mirno, toda v njegovih besedah je bilo toliko gorkote, da mu je moral vsakdo verjeti.

Odkar so odpotovali iz Pariza, niso več govorili o tem, da bi Henrik ostal v Mehiki. Če pa je kdaj Henrik pomislil, da bo kdaj prišel čas, ko ne bo več v Cedini bližini, ga je zbolelo pri sreju. Tako misli je preganjal daleč od sebe in se je zopet vprašal, kako bo mogel to prenesti da bo ostal proti njej vedno miren in ji bo mogel brezskrbno gledati v njene krasne oči.

Nikdar se ni izdal s svojim pogledom, vedno se je imel v oblasti, da ni uganila, kaj čuti do nje. Toda je bil srečen, da se je mogel za njo truditi, da jo je obvaroval vsake nadležnosti in da je mogel vedno gledati v njen ponosni, čisti obraz, kar je bilo zanj sladkost.

Pa tudi Ceda se je imela v svoji oblasti. Nikdar ni izdala, da ji je pomenil več, kot kak potreben podložnik. Niti sami sebi ni priznala, da je imela zanj že dolgo bolj gorko zanimanje in da ji je bilo samo prijetno v njegovi bližini. Samo včasih, kadar so njegove modre oči gledale v njene, je želela, da bi zavrgla ves svoj ponos, vso svojo hladnost in bi se potopila v blažen občutek, ki jo je vedno bolj silil k njemu, čimbolj se je borila proti njemu. Njeno srce ni ničesar več vedelo o ponosu in hladnosti in vedno ji je bilo težje premagovati se.

Genovo so si ogledovali en teden. Nato so obiskali Milan in jezera gorenje Italije. Od tam so odšli v Firence, in Rim. V Firenci so ostali samo en dan, ker so si hoteli to mesto ogledati šele na povratni vožnji. V Rimu so stanovali v hotelu Excelsior, kjer so bile zopet naročene najboljše sobe.

Excelsior je najodličnejši hotel. Velike dvorane iz mramorja, z velikimi, dragocennimi preprogami, velika obednica z vodometom v sredini, druge skupne dvorane za goste — vse je bilo lepo in elegantno. Salon obeh dam je bil tako krasno urejen, da je Ceda rekla, da ima sedaj prvokrat občutek, da ne živi v hotelu. Na balkonih pred sobami so bili razpostavljeni divani za odpočitek, tako da sta se po izletih mogli odpočiti na prostem, kar jima je bilo zelo pogodu, ker je bil topel in prijeten zrak.

Kot so se namenili, so ostali v Rimu čez Veliko noč. Že Rim sam s svojimi slikovitimi razvalinami iz velike rimske dobe je prevzel obe in posebno še sedaj ob velikonočnem času, ko je bilo vse srčano okrašeno.

Tedni v Rimu so bili za mater in hčer čas sijaja.

(Dalje prihodnjik.)

PRIZOR Z DUNAJSKE ULICE

ko so se vršili boji med vladnimi četami in socialisti. Vse važnejše ceste je zastražilo vojaštvo in razpostavilo strojne puške. Slika nam kaže oddelek vojakov, ki so se utaborili pred Dunajsko opero.

Iz Jugoslavije.

Očeta zadela kap, sina povozil vlak

Iz Broda poročajo: V Andrijevcih je 8. februarja zadela družino Novakovo strašen udarec, ki je globoko pretresel prebivalstvo tega kraja. Popoldne je odšel 54-letni Novak po opravku k svojemu prijatelju. Ko se je proti večeru vrnil domov, je stal nekaj časa pri peči, naenkrat pa se je mrtev zgrudil na tla, zadet od kapi. V hiši je nastalo ugnljivo razburjenje, posebno še, ker ni bilo doma 19-letnega sina Nikole. Domači so poslali sosede, da ga poiščejo. Nikola je dejal, ko je šel od doma, da gre k brivcu, pa ga niso tam našli. Okrog 7 zvečer je privozil na železniško postajo Andrijevci tovorni vlak z Bosanskega Broda. Na lokomotivi so zapazili okrvavljene kose moške suknje. Bilo je jasno, da se je na progi zgodila nesreča. Postajni načelnik je šel z nadzornikom proge pogledat, kaj se je zgodilo. Kmalu sta našla na progi krvavo truplo brez glave. Po obleki sta spoznala Nikolo Novaka. Na lice mesta je prišla komisija, ki je ugotovila, da se je Nikola ponesrečil. Na ta način je Novakova družina v enem dnevu izgubila očeta in sina.

Pokojni Andrej Novak je preteklo leto sezidal prav lično kapelico pri vasi, rekoč, da mu je to v sanjah naročil Bog. Pripomnil je tudi, da bo po zgraditvi kapelice hitro umrl, kar se je uresničilo.

Zanimiva pravda med hranilnico in vlagateljem.

V Marjolani pri Vrhu je bivši pomorski kapitan Jakob Naul tožil domačo hranilnico, ker mu na vložnjo knjižico ni hotela plačevati potrebnih zneskov za preživljanje. Gapitan Naul ima na svoje ime vlogo od preko 17. njegova hči pa okrog 31 tisočakov. Sodišče je sedaj odločilo, da mora hranilnica kapitanu mesečno izplačevati 1012 Din od njegove vloge, dočim hčerkinina vloga ni vpoštevana, ker tožba ni bila vložena tudi v njenem imenu.

Ugovor hranilnice, češ da ima kapitan tudi nekaj nepremičnin, je sodišče zavrnilo z motivacijo, da ima tožitelj pravico živeti od svojih prihrankov v gotovini. — Hranilnica mora izplačevati določen znesek od marca leta 1931.

Samomor pomorskega kapitana.

Na nenavaden način si je vzel življenje 40-letni kapitan "Jadranske plovitve" Emerik Lužina, ki je opravljal službo prvega "astnika na parniku "Una". Ko je jarnik iz tržaškega pristanišča odplul proti Sušaku, se je Lužina javil bolnega ter se umaknil v svoj kabino. Ko mu je streljaj prišel večerjo, je že ležal, v temi noči, ko so pluli ob istrski obali, pa je neopazno izginil. Ko so že preskali vso ladjo, so na krovu našli rezilo njegovega bijskega aparata in nekaj kapljic krvi, iz česar se da sklepati, da si je obupaneč prerezal žile ter se potem spustil v morje. Kapitan Lužina, ki je užival velik ugled med tovariši, je bil v zadnjem času živčno bolan.

Konj in voznik zmaznila. Iz Nove Gradiške poročajo: Že 1. februarja je odšel kmet Andrija Petrovič iz bližnje vasi Gradi-

sko na sejem, odkoder se pa ni vrnil. Domači so bili v skrbeli zanj in so ga začeli iskati. Sedaj so ga vendar našli v nekem gozdu. Sedel je zaurzujen na svojem vozu. Tudi konj, je bil zaurzujen. Andrija, ki se ga je večkrat nalezal, je najbrž bil nekoliko opit in je na vozu zaspal. Tudi konj se je ustaval, ker ga ni nihče gonil, in zaurznil.

Strašna smrt treh otrok.

V mali vasi Višnjevice v Bosni je zgorelo 6-mesečno dete kmeta Bijje Ljivaje, ki je ležalo v košari blizu velike kmečke peči. Ko je mati odhitela v hlev, so iz peči padle iskre ter zagale košaro in detetovo bleko. Ko se je mati vrnila, je bil otrok že ves v plamenih in je kmalu izdihnil v strašnih mukah.

Dva otroka pa sta zgorela kmetu Josipu Svetcu v vasi Čepinac v brodskem okraju. Na Svetčevem dvorišču so kuhali žganje in sta se tudi oba sinova gospodarja, 4-letni Josip in 6-letni Stefan igrala okrog žganjarskega kotla. Ker se je oče bal, da ne bi prišla otroka preblizu kotla, ju je zaprl v hišo, ko se je podal po neklih opravkih. V njegovi odsotnosti pa sta se otroka izplazila iz hiše in vrnila h kotlu. Po nesrečnem naključju sta kotel prevrnila in ker sta se polila z žganjem, sta bila naenkrat oba v plamenih. Ko so prišli oče in sosede, je bila že vsaka pomoč zaman.

DVA DNI V KITOVEM ŽELODCU

Starejši naravoslovec Linne — 1707-1778 — Cuvier — 1769-1832 — in drugi so razlagali zgodbo prekora Jone na ta način, da ga je pogoltnil namesto kita, ki ga omenja sv. pismo, morskí pes, ki ima jako raztezen in velik želodec. Toda znani prirodnoznanstveni časopis "Nature" prinaša naslednjo neverjetno zgodbo, ki jo je pred desetletji doživel neki angleški mornar. Resničnost uradno zabeleženih podatkov in osebnih prič je izven vsakega dvoma. Leta 1891 je srečala kitolovska jadrnica "Zvezda Vzhoda" v bližini Falklandskega otočja izredno velikega kita. Moštvo v dveh čolnih je pričelo zasledovati kita z ostvami. Ranjeni kot se je hudo otepal zadel z repon in prevrnil en čoln. Moštvo drugega čolna je pohitelo ponesrečenemu na pomoč, toda en mornar je utonil in drugi je izginil brez sledu. Lovci so naposled dohiteli in ubili kita. Dvignili so ga na krov "Zvezde Vzhoda" in pričeli rezati mast. To zamudno delo je zahtevalo ves dan in tudi del naslednje noči. Moštvo je zelo pozno šlo spat. Šele prihodnji dan so potegnili mornarji s konopei iz velikanskega okostnjaka kitov želodca. Zelo so se začudili, ko so videli, da se premetava v želodcu neko živo bitje. Požurili so se in odprli želodec. V njem so našli izgubljenega mornarja Jamesa Bartleya. Bil je ves sključen, glava se je skoraj dotikala nog, in v nezavesti. Nesli so ga pred vsem v kopal, ker je plaval v mlaki napolprebavljene kitove hrane. Bartley je oživel šele dva tedna pozneje, ko so že mislili vsi

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA PO-

TCVANJE

2. marca: Olympic v Cherbourg
3. marca: Bremen v Bremen
Champlain v Havre
Rex v Genova

V JUGOSLAVIJO

Preko Havre

PARIS

17. MARCA

7. Aprila — 28. Aprila

ILE DE FRANCE

21. Marca — 11. Aprila

CHAMPLAIN

3. Marca — 3. Aprila

NIZKE CENE DO VSEH DELOV

JUGOSLAVIJE

Za pojasnila in potne liste vprašajte naše pooblašcene agente

French Line

19 STATE STREET, NEW YORK

7. marca: Berengaria v Cherbourg
New York v Hamburg
11. marca: Lafayette v Havre
14. marca: Washington v Havre

16. marca: Europa v Bremen
Majestic v Cherbourg
17. marca: Paris v Havre
Conte di Savoia v Genova

21. marca: Berengaria v Cherbourg
Deutschland v Hamburg
24. marca: Ile de France v Havre
28. marca: Manhattan v Havre
Hamburg v Hamburg

29. marca: Olympic v Cherbourg
31. marca: Bremen v Bremen
Volendam v Boulogne
Rex v Genova

3. aprila: Champlain v Havre
4. aprila: Albert Ballin v Hamburg
Pros Roosevelt v Havre
5. aprila: Berengaria v Cherbourg
7. aprila: Paris v Havre
Europa v Bremen
Savona v Trieste

11. aprila: Washington v Havre
Statenland v Boulogne sur Mer
Autania v Cherbourg
13. aprila: Majestic v Cherbourg
14. aprila: Conte di Savoia v Genova
Ile de France v Havre

18. aprila: President Harding v Havre
Deutschland v Hamburg
20. aprila: Mauritania v Cherbourg
Sotocandia v Boulogne sur Mer

21. aprila: Bremen v Bremen
Champlain v Havre
23. aprila: Berengaria v Cherbourg
Hamburg v Hamburg
Manhattan v Havre

27. aprila: Olympic v Cherbourg
28. aprila: Veendam v Boulogne sur Mer
Europa v Bremen
Paris v Havre

2. maja: Aquitania v Cherbourg
Albert Ballin v Hamburg
President Roosevelt v Havre
4. maja: Majestic v Cherbourg
Volendam v Boulogne sur Mer

5. maja: Ile de France v Havre
Roma v Genova
9. maja: Washington v Havre
Bremen v Bremen

12. maja: Champlain v Havre
Berengaria v Cherbourg
Conte di Savoia v Genova
13. maja: Europa v Bremen

16. maja: Deutschland v Hamburg
Lafayette v Havre
18. maja: Statenland v Boulogne sur Mer
Champlain v Cherbourg

19. maja: Paris v Havre
Aquitania v Cherbourg
Saturnia v Trieste
23. maja: Manhattan v Havre
Hamburg v Hamburg

25. maja: Veendam v Boulogne sur Mer
Majestic v Cherbourg
28. maja: Bremen v Bremen
Rex v Genova
Berengaria v Cherbourg

30. maja: Albert Ballin v Hamburg
President Roosevelt v Havre

VELIKANOC

v Sloveniji

preko solčne južne proge v
Genovo. — 6 dni čudovite
vožnje po oceanu.

REX

(51.000 TON)

Najhitrejša ladja na svetu. Odpluje iz New Yorka v SOBOTO, 3. MARCA. Dospje v Genovo 21. marca.

Cente di SAVOIA

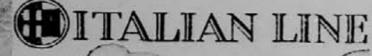
(18.200 TON)

Edina gyro-stabilizirana ladja na svetu. Odpluje iz New Yorka 17. MARCA. Dospje v Genovo 21. marca.

Direktno železniško zveze do Slovenije iz Genove.

IZOBESNA KUHINJA — NEPREKOSLJIVA POSTREŽBA — IZOBNI PROSTORI

Vprašajte kateregakoli agenta ali v našem uradu: 1 STATE ST., NEW YORK

Koledar l. 1934

Bomback piše o "BOULDER DAMU"; Troha govori o "DUHOVIH IN STRAHOVIH" ter o "KRIŽIH IN TEŽAVAH"; Rupnik pa klasično opisuje DOBO BLAŽENE PROHIBICIJE, — vse to poleg kratkih povesti, zanimivih spisov, gospodarskih in tehničnih razprav, najdete v letošnjem koledarju.

Cena 50c

Vemo, da boste popolnoma zadovoljni z letošnjim koledarjem in zaradi tega ne odlašajte, pač ga pa naročite še danes.

TEH 160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, POKUH IN NASVETOV JE VREDNIH ZA VSAKEGA 50 CENTOV

Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street
New York, N. Y.